

Prethodna pitanja

1. Može li se članak 6. stavak 1. Sporazuma o partnerstvu u sektoru ribarstva između Europske zajednice i Kraljevine Maroko smatrati isključivom odredbom u smislu da se njome isključuje mogućnost plovilima Zajednice da se bave ribolovom u marokanskim ribolovnim zonama isključivo na temelju dozvola koje su izdala marokanska tijela nadležna za marokanske vlasnike kvota za ribolov?
2. Može li se članak 6. stavak 1. Sporazuma o partnerstvu u sektoru ribarstva između Europske zajednice i Kraljevine Maroko smatrati isključivom odredbom u smislu da se njome isključuje mogućnost iznajmljivanja plovila Zajednice marokanskim društvima ugovorom o najmu plovila bez posade (u skladu s formulom tipa „Barecon 2001” BIMCO standard Bareboat Charter [standardni najam plovila bez posade]) kako bi se bavili ribolovom u marokanskim ribolovnim zonama na temelju dozvola koje su izdala marokanska tijela nadležna za marokanske vlasnike kvota za ribolov?
3. Da li bi odgovor na drugo pitanje bio drugačiji u slučaju kad najmodavac marokanskom društvu također isporučuje tehnološko znanje i iskustvo u području uprave i osoblja, kao i tehničku pomoć?
4. Predviđa li Sporazum o partnerstvu u sektoru ribarstva između Europske zajednice i Kraljevine Maroko da Kraljevina Maroko razvija i vodi, usporedno sa Sporazumom, svoju vlastitu nacionalnu ribolovnu industriju plave ribe južno od dvadeset devete sjeverne paralele? U slučaju pozitivnog odgovora, daje li taj sporazum Kraljevini Maroko pravo najma plovila za ribolov koja plove pod zastavom države članice EU ili pravo odobravanja dozvola izravno tim plovilima, za svoj vlastiti nacionalni ribolov, bez odobrenja Europske zajednice?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. studenoga 2013. uputio Förvaltningsrätten i Malmö (Švedska) — Bricmate AB protiv Tullverket

(Predmet C-569/13)

(2014/C 15/14)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Förvaltningsrätten i Malmö

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bricmate AB

Tuženik: Tullverket

Prethodna pitanja

Je li Provedbena Uredba Vijeća (EU) br. 917/2011 od 12. rujna 2011. ⁽¹⁾ o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz keramičkih pločica podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 238, 2011., str. 1.) nevaljana na temelju bilo kojeg od sljedećih osnova:

1. ispitni postupak institucija Europske unije sadrži očite činjenične greške,
2. ispitni postupak institucija Europske unije sadrži očite greške u procjeni,
3. Komisija nije ispunila svoju obvezu djelovanja s dužnom pažnjom te je zanemarila članak 3. stavke 2. i 6. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 ⁽²⁾ od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 2009., str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.),
4. Komisija je zanemarila svoje obveze prema članku 20. stavku 1. Uredbe br. 1225/2009 te je zanemarila pravo društva na obranu,
5. Komisija je protivno članku 17. Uredbe br. 1225/2009 propustila uzeti u obzir informaciju koju joj je društvo dostavilo, i/ili
6. Komisija nije ispunila svoju obvezu navođenja razloga (u skladu s člankom 296. UFEU-a)?

⁽¹⁾ SL L 238, str. 1.

⁽²⁾ SL L 343, str. 51.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. studenoga 2013. uputio Amtsgericht Rüsselsheim (Njemačka) — Thomas Etzold i dr. protiv Condor Flugdienst GmbH

(Predmet C-575/13)

(2014/C 15/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Rüsselsheim

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Thomas Etzold, Sandra Etzold, Toni Lennard Etzold

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije, Europska komisija, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske

Tuženik: Condor Flugdienst GmbH

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

Prethodna pitanja

1. Mora li se izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe ⁽¹⁾ izravno odnositi na rezervirani let?
2. U slučaju da su za kasniji let bitne i izvanredne okolnosti koje nastupaju kod prethodnih letova: Moraju li se razumne mjere koje treba poduzeti stvarni zračni prijevoznik sukladno članku 5. stavku 3. Uredbe odnositi samo na sprečavanje izvanredne okolnosti ili i na izbjegavanje dugog kašnjenja?
3. Trebaju li se intervencije trećih osoba koje djeluju na vlastitu odgovornost i na kojima su povjereni zadaci koji spadaju u operacije zračnog prijevoznika smatrati izvanrednim okolnostima u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje br. 3., je li za procjenu značajno tko je dao nalog trećoj osobi (zrakoplovna tvrtka, operator zračne luke itd.)?

- ukine presudu Općeg suda kako je detaljnije navedeno u ovoj žalbi;
- poništi bez odlaganja osporavane mjere u dijelu u kojem se odnose na EIH;
- naloži Vijeću snošenje troškova postupka koji su EIH-u nastali pred Općim sudom i ovim žalbenim sudom.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91; SL, L 46, str. 1.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Opći sud pogrešno je primijenio pravo i donio odluku nespojivu s tužbenim zahtjevom zaključivši da je EIH priznao da je izvršio transakcije na kojima Vijeće temelji opravdavanje njegovog uvrštavanja na popis:
 - EIH nije priznao da je izvršio transakcije navedene u obrazloženju Vijeća.
 - negiranje EIH-a da je izvršio transakcije iz obrazloženja bilo je u dovoljnoj mjeri dokazano u njegovim pisanim podnescima te je stoga bilo dopušteno.
2. Opći sud pogrešno je primijenio pravo zaključivši da su bili ispunjeni bitni kriteriji za uvrštavanje na popis:
 - EIH nije priznao da je izvršio transakcije na kojima Vijeće temelji opravdavanje njegovog uvrštavanja na popis, a Vijeće nije dokazalo suprotno.

Žalba koju je 19. studenoga 2013. podnio Europäisch-Iranische Handelsbank AG protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) donesene 6. rujna 2013. u predmetu T-434/11: Europäisch-Iranische Handelsbank AG protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-585/13 P)

(2014/C 15/16)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europäisch-Iranische Handelsbank AG (zastupnici: S. Jeffrey, *Solicitor*, S. Ashley, *Solicitor*, A. Irvine, *Solicitor*, H. Hohmann, *Rechtsanwalt*, D. Wyatt, QC, R. Blakeley, *Barrister*)

- argumenti EIH-a da su određene transakcije isključene iz područja primjene sustava EU sankcija (vize, isplate na zamrznute račune) bila je dostatno potkrijepljena i shodno tome dopuštena.